

ជំងឺកង្កែប

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
គំរោងឥណទានកម្មវិធី ធនាគារ អភិវឌ្ឍន៍ អាស៊ី
(ADB) លេខ 1445 - CAM (SF)

ដំណាំល្អៗ

I. ស្ថានភាពទូទៅ

ល្អៗជាប្រភេទដំណាំ
បន្លែ ម្យ៉ាងដែលដុះលូត
លាស់នៅលើពិភពលោកជា
ច្រើនពាន់ឆ្នាំមកកន្លងមក
ហើយម្យ៉ាងទៀតវាក៏ត្រូវ
បានគេប្រើប្រាស់ជាបន្លែដ៏

មានប្រជាប្រិយភាព នៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ។ គេបានបែងចែកល្អៗជាពីរ
ប្រភេទគឺ ៖

- ល្អៗផ្លែទ្រមៀច
- ល្អៗ ផ្លែវែង ឬ ល្អៗទ្រូ

យោងតាមលទ្ធផលវិភាគក្នុងឆ្នាំ១៩៧២ ដោយអង្គការ FAO និងនាយកដ្ឋាន
អប់រំសុខភាពសាធារណៈនៃសហរដ្ឋអាមេរិក នៅលើផ្នែកប្រើប្រាស់ជាបន្លែក្នុង
ទម្ងន់ ១០០ g ដែលអាចបរិភោគបានមានក្នុងតារាងខាងក្រោម ៖

តារាងអាហារូបត្ថម្ភម្រូម ១០០ g បរិភោគបាន

សារធាតុសំខាន់ៗ	១០០ g ចំអិន	
	ទង និង ផ្កា	ផ្លែ
ថាមពល	២១ កាឡូរី	២៧ កាឡូរី
ជាតិទឹក	៩២ %	៩១.៩%
ប្រូតេអ៊ីន	៣.០ g	០.៧ g
ប្រេង	០.៤ g	០.២ g
ការបូអ៊ីត្រាត	៣.០ g	៦.៦ g
ជាតិសរសៃ	០.៧ g	០.៨ g
ជាតិផេះ	១.០ g	០.៦ g
Ca	៣៧ mg	២៤ mg
P	៩៩ mg	៣៣ mg
Fe	២.១០ mg	០.៧ mg
Na	៦.០ mg	៨.០ mg
K	៤៧២ mg	៣៥០ mg
ការ៉ូតែន	១៩៤០ mcg	៧៨៥ mcg

ក្រៅពីនេះវាមានសារធាតុរ៉ែ និងវីតាមីនជាច្រើនទៀតដូចជា វីតាមីន B ជាពិសេស គឺប្រភពវីតាមីន A ល្អាអាចដុះលូតលាស់បានពីតំបន់វាលទំនាបរហូតដល់ខ្ពង់រាប ។
ក្នុងករណីសីតុណ្ហភាពសមស្របធ្វើឱ្យបរិមាណផ្កាឈ្មោល និងបរិមាណផ្កាញីមាន អត្រាប្រហែលគ្នា ការរោយលំអងពីកេសរឈ្មោលទៅកេសរញីបានលឿន ធ្វើឱ្យ ការបន្តពូជប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ ។

ម្យ៉ាងវិញទៀតដំណាំប្រភេទនេះមិនទាមទារនូវសក្តានុពលនៃដីជាតិដីខ្លាំង ក្តានោះឡើយ គេចាត់បញ្ចូលទៅក្នុងក្រុមធន់ទ្រាំ នឹងដីអាស៊ីដអាចដុះលូតលាស់ បានលើដីដែលមាន pH 5.5-7,0 ហើយជ្រាបទឹកបានល្អ វាមិនទាមទារនូវអត្រា សំណើមខ្ពស់ដូចដំណាំឯទៀតប៉ុន្មានទេ ព្រោះថាបើសំណើមកើនឡើងធ្វើឱ្យងាយ នឹងកើតជម្ងឺផ្សេងៗនៅលើដើម និង ស្លឹក ។

II. បច្ចេកទេសដាំដុះ

១. ការជ្រើសរើសពូជ

នៅក្នុងវិស័យដាំដុះពូជជាកត្តាសំខាន់ជាងគេ ដូចនេះការជ្រើសរើសពូជត្រូវ អនុលោមទៅតាម លក្ខណៈសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម :

ក. អំពីប្រភេទពូជ : ពូជល្អដែលប្រជាកសិករកំពុងធ្វើការដាំដុះមាន ៤

យ៉ាងគឺ :

ល្អាតក្តែក : សំបកមានពណ៌ខ្មៅ ផ្ទៃមូលទ្រមៀចតូច សាច់ពណ៌លឿងចាស់ ហើយក្រាស់ គ្រាប់តូចៗមូលៗសាច់ល្អិត ពូជនេះផ្លែច្រើនក្នុងមួយដើមៗ វាមានទង

ផ្លែតូចខ្លី ស្លឹកតូចល្អិត ហើយមានរោមច្រើន គេឱ្យឈ្មោះថាឆ្កែភ្នំ ។ ប្រភេទពូជនេះ ធន់ទ្រាំគេអាចដាំនៅរដូវភ្លៀងបាន ព្រោះវាធន់ទ្រាំទៅនឹងអាកាសធាតុក្តៅ ហើយ មានអាយុកាលលូតលាស់ខ្លី ។

ចេញពីព្រះ : សំបកពណ៌ប្រផេះធម្មតា ផ្លែតូចទ្រមៀចទងធំៗ ក្នុងរង ដើម តូចល្អិត ថ្នាំរង្វើល ស្លឹកតូចមូលរោមស្លើងហើយទន់ ស្លឹកបែតងខ្លី សាច់ហាប់ណែន ពណ៌លឿង ប៉ុន្តែផ្ទៃម គ្រាប់តូចសំប៉ែតសាច់មានសរសៃបន្តិច ។ ពូជនេះភាគច្រើន ដាំនៅតំបន់ ខ្ពង់រាប និង វាលរាប ហើយនៅរដូវវស្សាវាធន់ទ្រាំទៅនឹងអាកាស ធាតុក្តៅ គេហៅថាឆ្កែភ្នំ ឬឆ្កែព្នង ។

-ឃ្លាត្រូវ ឬឃ្លាតហាម : ពូជនេះមានស្លឹកធំ ដើមធំថ្លោស ទងស្លឹកវែងៗ ស្លឹកធំ មូលទ្រវែង ហើយស្លឹងពណ៌បៃតងខ្ចី ផ្លែរង្វើលធំសាច់ស្លឹង សំបកពណ៌ប្រផេះខ្លះមូលទ្រវែង ស្រួចក្បាល ស្រួចកន្ទុយ សាច់ពណ៌លឿងភារី ហើយមានសរសៃច្រើន មិនហាប់ មិនស្អិតហើយមានជាតិផ្អែមទាប គ្រាប់របស់វាធំសំប៉ែត វែង ។ ពូជប្រភេទនេះគេច្រើនតែដាំនៅតាមតំបន់វាលទំនាប និងរដូវទឹកស្រក ព្រោះវាមិនធន់ទ្រាំនឹងអាកាសធាតុក្តៅ ។

៩. លក្ខខណ្ឌនៃការជ្រើសរើស

ការជ្រើសរើសពូជ សម្រាប់ការដាំដុះត្រូវគិតពីលក្ខណៈសំខាន់ៗដូចទៅ :

- ពូជបង្កាត់ពូជ Hybrid F₁ ជាពូជដែលផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់
- ពូជបង្កាត់សេរី OPV ឬពូជប្រពៃណីអាចទុកបន្តពូជទៅជំនាន់ក្រោយទៀត

ប៉ុន្តែកិរិយាទិន្នផលទាបជាងពូជបង្កាត់ ។ ជាពិសេសគឺពូជដែលផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ សមស្របតាមតំបន់ ធន់ទ្រាំនឹងជម្ងឺសត្វល្អិតបំផ្លាញ ពេញនិយមនៃការប្រើប្រាស់ រីឯគ្រាប់ពូជមានសុខភាពល្អ គ្មានជម្ងឺ និងសត្វល្អិតបំផ្លាញ ភាគរយនៃដំណុះគ្រាប់លើសពី ៨០ % ។

២ .ការរៀបចំដី

ល្អៅអាចឆ្លើយតបទៅនឹងដីស្ទើរគ្រប់ប្រភេទ ប៉ុន្តែដីដែលមានជីជាតិទាបធ្វើឱ្យល្អៅឆាប់ងាប់ដើម ។ ប្រភេទដីដែលអំណោយផលដល់ដំណាំល្អៅ គឺដីល្បប់ល្បាយខ្សាច់ ដីក្រហម ឬដីខ្មៅ ប៉ុន្តែដីដែលជ្រាបទឹកមិនល្អ មិនអាចឱ្យល្អៅទទួល

បានទិន្នផលខ្ពស់ឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតមិនត្រូវដាំល្អៅក្រោយពីត្រសក់ ឪឡឹក
ត្រឡាច ជាពិសេស ដំណាំអំបូរ Cucurbitaceae ។ ដើម្បីឱ្យការដាំដុះមានលក្ខណៈ
ងាយស្រួល ត្រូវរក្ខត្រួតហាលដីឱ្យបានច្រើនសារ ហាលដីឱ្យបានយូរថ្ងៃ និងរាស់បំបែកដី
ឱ្យស្អិត ហើយលើករងដែលមានទទឹង១៨០ សង់ទីម៉ែត្រ កម្ពស់រង ២៥.៣០ សង់ទី
ម៉ែត្រ ៣ជ្រាបរងឱ្យស្មើ ហើយកាប់រណ្តៅ ចំកណ្តាលរងជម្រៅ ២០ សង់ទីម៉ែត្រ
ចំងាយរណ្តៅ ១២០ សង់ទីម៉ែត្រ បន្ទាប់មកយកដីធម្មជាតិត្រប់ប្រភេទមកដាក់បាត
រណ្តៅឱ្យបានច្រើន ហើយលប់ដីឱ្យជិតពីលើ ។

៣ វិធីសាស្ត្រដាំដុះ

មុននឹងដាំយកត្រាប់ពូជមកសំអាតជាមុន បន្ទាប់មកដាក់ហាលថ្ងៃឱ្យក្តៅ

ដើម្បីដាស់ដំណេកគ្រាប់ពូជហើយដាក់ត្រាំទឹកមួយយប់ ក្រោយមកយកគ្រាប់ពូជ
ទៅលាយជាមួយនិងថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតបន្តិចៗដូចជា Mancozed, Zineb ឬ Orthocide
ក្នុងកំរិត ៣ g = ១ គ.ក្រ គ្រាប់ពូជ ។ គេអាចយកគ្រាប់ល្អៅទៅដាំក្នុងរណ្តៅដែល
បានកាប់ទុកជាមុនចំនួន ៣-៤ គ្រាប់ជម្រៅ ២-៣ សង់ទីម៉ែត្រ ក្នុង ១ ហិកតា
គេដាំចំនួន៤៥៦៥ រណ្តៅ ឬ គុម្ពដោយប្រើគ្រាប់ពូជចំនួន ៤-៥ គ.ក្រ ។

៤. ការជ្រៀមជ្រាយដី

ជ្រៀមជ្រាយដីមានសារៈប្រយោជន៍ធ្វើឱ្យដីធូរលាយការដុះស្មៅ បង្កឱ្យដីមាន
សំណើមគ្រប់គ្រាន់ងាយស្រួលដល់ការដុះលូតលាស់ ព្រមទាំងបំបាត់ជំរកសត្វ
ផ្សេងៗគេជ្រៀមដោយចប ដើម្បីបំផុសដី និងពូនគល់ក្រោយពីដាំរយៈពេល ១៥-២០
ថ្ងៃ ។ ពេលនោះគេអាចដករំលោះកូនចេញ ដោយទុកតែ ២-៣ ដើមក្នុង១គុម្ព ។

៥ - ការប្រើប្រាស់ដី

ដើម្បីឱ្យការលូតលាស់បានលឿន និងការបន្តពូជបានល្អគេត្រូវបែងចែកការ
ដាក់ដីជា៣លើក :

- លើកទី១ : យកដី ១៥.១៥.១៥ ចំនួន ១០០ គីឡូក្រាម លើផ្ទៃដី១ ហិកតា
មកដាក់រោយជុំវិញគល់ចំងាយ ២០ - ៣០ សង់ទីម៉ែត្រ មុនពេលជ្រៀមដីលប់
គល់បន្ទាប់មកជ្រៀមដីលប់ និងពូនគល់ឡើង ។

- លើកទី២ : យកដីអ៊ុយរ៉េមកលាយជាមួយទឹក ហើយស្រោចឱ្យជោគជុំវិញ
គល់ដោយប្រើ ១៥ - ២០ ក្រាម លាយទឹក ១៨ - ២០ លីត្រ ។ សម្រាប់ផ្ទៃដី

មួយហិកតាត្រូវប្រើក្នុងកំរិត ២៥-៣០ គីឡូក្រាម ។

-លើកទី ៣ យកដី ១៥.១៥.១៥ ចំនួន ១០០ គីឡូក្រាមលើផ្ទៃដី ១ ហិកតា មកដាក់ក្បែរគុម្ពចំងាយ ៣០ សង់ទីម៉ែត្រ ហើយកប់ដីឱ្យជិតពីលើ ដើម្បីឱ្យល្អៅផ្ទៃ បានច្រើន ហើយផ្ទៃលូតលាស់បានល្អរយៈពេល៤០ ថ្ងៃក្រោយដាំ ។

៦-ការស្រោចស្រព

ល្អៅជាប្រភេទដំណាំធន់ទ្រាំទៅនឹងការកង្វះទឹក ឬភាពរាំងស្ងួត ប៉ុន្តែកាលណាវគ្គចេញផ្កាសំណើមដីមិនគ្រប់គ្រាន់ធ្វើឱ្យថយចុះការបន្តពូជ បាត់បង់បរិមាណផ្ទៃយ៉ាងច្រើន ។ ការស្រោចស្រពចែកចេញជា ៣ វគ្គធំៗ :

- **វគ្គលូតលាស់រហូតដល់ចេញផ្កាល្អៅ** : វាត្រូវការទឹកជាមធ្យមរយៈពេល ៣-៤ ថ្ងៃ ផ្តល់ទឹកម្តង ប៉ុន្តែសំណើមដីមិនត្រូវឱ្យលើសពី ៦០-៦៥ % ។

- **វគ្គចេញផ្កាដល់ផ្ទៃ** : វគ្គនេះត្រូវផ្តល់ទឹកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យការបន្តពូជប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ ត្រូវរក្សាសំណើមក្នុងកំរិតចេរពី ៧០-៧៥ % ។

- **វគ្គផ្ទៃចាស់ និងទុំ** : ការផ្តល់ទឹកត្រូវថយចុះមកវិញបន្តិចម្តងៗ ហើយផ្អាកទាំងស្រុងពេលល្អៅចាប់ផ្តើមប្រមូលផលដំបូង ។

III. អំពីជម្ងឺ និងសត្វល្អិត

១-អំពីជម្ងឺសំខាន់ៗ

ល្អៅក៏ដូចជាដំណាំដទៃទៀតដែរ តែងតែទទួលរងនូវជម្ងឺជាច្រើនប្រភេទ ដែល

បង្កដោយក្រុមជម្ងឺ និងវីរុស ។

ក. ជម្ងឺបង្កឡើងដោយផ្សិត

ជម្ងឺរលួយគល់កូន : វាបង្កឡើងដោយភ្នាក់ងារបង្ករោគ ៣ ប្រភេទ :

Rhizoctonia solani, Pythium SPP, និង Fusarium SPP ។ ជម្ងឺប្រភេទនេះ មេរោគភាគច្រើនរស់នៅជាមួយគ្រាប់ពូជ និងដីវាអាចឆ្លងនៅពេលកូនល្អៅចាប់ផ្តើមដុះ ពន្លក ធ្វើឱ្យកូនល្អៅតូចៗរលួយគល់ ក្នុងរយៈពេល ៤-៧ ថ្ងៃក្រោយដាំ ។ ក្នុងករណីមានជម្ងឺប្រភេទនេះកើតឡើង ទោះជាវាមិនរលួយគល់ក៏វាធ្វើឱ្យកូនល្អៅដុះលូតលាស់ខ្សោយ និងអាចធ្វើឱ្យល្អៅងាប់ក្នុងពេលចេញផ្កា ។

ជម្ងឺពពោលលឿងស្លឹក : វាបង្កឡើងដោយភ្នាក់ងារបង្ករោគឈ្មោះ Pseudo-

peronospora cubensis ។ ជម្ងឺប្រភេទនេះតែងតែធ្វើឱ្យស្លឹកល្អៅលឿងៗដុំៗហើយពពោលៗក្រោយមកធ្វើឱ្យស្លឹកស្ងួត វាតែងកើតឡើងនូវរដូវក្តៅ ហើយគ្រប់ដំណាំអំបូរ Cucurbitaceae ។ រោគសញ្ញាកើតចេញពីស្លឹកក្រោមក្បែរដី រីករាលដាលឡើងមកស្លឹកលើ ក្នុងវគ្គចេញផ្កា និងផ្លែ ។

ជម្ងឺហ្ស៊ីតម្សៅលើស្លឹក : វាបង្កដោយភ្នាក់ងារបង្ករោគឈ្មោះ Erysipheci-

choracearum និង Sphaerotheca fuligena ។ ដំបូងសង្កេតឃើញចំណុចម្សៅៗជាដណក់ៗនៅលើស្លឹក បន្ទាប់មកចំណុចដណក់នោះរីកធំទៅៗ ហើយដុះចេញនូវម្សៅសៗពេញផ្ទៃស្លឹកបន្ទាប់មកហុយឆ្លងពីចំការមួយទៅចំការមួយ ធ្វើឱ្យស្លឹកស្ងួតអាច

ធ្វើឱ្យល្អជាបន្ថយការបន្តពូជ និងផ្លែមិនរីកធំ មិនទុំពេញ លក្ខណៈបាន ។ ជម្ងឺប្រភេទនេះកើតឡើងលើដំណាំអំបូរ Cucurbitaceae និង Leguminosae ។

- ជម្ងឺរលួយក្តីប : វាបង្កដោយភ្នាក់ងារបង្ករោគឈ្មោះ Choanephora Cucurbitarum, Pythium, SPP និង Rhizoctonia solani ។ ជម្ងឺប្រភេទនេះតែងធ្វើឱ្យមានការរំខានដល់ការបន្តពូជ មេរោគផ្សិតធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កេសរញី និងឈ្មោល ធ្វើឱ្យផ្កាញីមិនអាចបន្តពូជបាន ក្តីបមិនរីកធំ បន្ទាប់មកប្រែពណ៌ទៅជាលឿងហើយរលួយ ជម្ងឺប្រភេទនេះកើតភាគច្រើននៅរដូវក្តៅហើយមានសំណើម ។

- វិធានការការពារ និងកំចាត់ : ភ្នួរហាលដីឱ្យស្ងួតយូរថ្ងៃមុននឹងដាំ កំចាត់
ស្មៅឱ្យស្អាត ផ្លាស់ប្តូរមុខដំណាំ សំអាតគ្រាប់ពូជមុនដាំ ជ្រើសរើសពូជធន់ទ្រាំ និង
ជ្រើសរើសរដូវដាំដុះ ។ ជាពិសេសត្រូវយកគ្រាប់ពូជទៅលាយជាមួយថ្នាំសម្លាប់
ផ្សិតមុនដាំ ម្យ៉ាងទៀតយកថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតដូចជា Zineb Mancozeb Orthocid
មកលាយទឹកបាញ់ឱ្យជោកក្រោយពីកូនស្មៅដុះពន្លក ព្រមទាំងបាញ់ទប់ទល់រយៈ
ពេល ៤ - ៧ ថ្ងៃម្តងពេលមានរោគសញ្ញាដំបូង ។

១. ជម្ងឺបង្កឡើងដោយវីរុស

មានជម្ងឺវីរុសជាច្រើនប្រភេទដែលកើតនៅលើដំណាំស្ពៅដូចជា :

- ជម្ងឺរញ្ជួយ : ជម្ងឺនេះបង្កឡើងពីរុយស

- ជម្ងឺរញ្ជូស្លឹក : បង្កឡើងពីខ្នងតូចៗស្លាបរឹង និងឆ្លងតាមរយៈគ្រាប់ពូជដែល

ធ្លាប់ទទួលរងការបំផ្លាញពីជម្ងឺប្រភេទនេះពីមុនមក ជម្ងឺប្រភេទនេះអាចកើតនៅលើផ្លែស្ពៅ ធ្វើឱ្យផ្លែប្រែប្រួលទម្រង់សំបកក្រាស់ខុសពីធម្មតា ហើយក្រិនមិនធំធាត់ឡើយ ។

- ជម្ងឺត្បឿ និងពកបួស : ជម្ងឺប្រភេទនេះគេតែងសង្កេតឃើញកើតនៅក្នុង

វគ្គលូតលាស់ ធ្វើឱ្យដើមស្ពៅប្រែពណ៌ទៅជាពណ៌បៃតងក្រមៅ ហើយរញ្ជូត្បឿលែងលូតលាស់ ។

វិធានការការពារ និងកំចាត់សត្វល្អិត:

- ជ្រើសរើសពូជសុទ្ធភ្នានសត្វល្អិត និងជម្ងឺបំផ្លាញ
- បូជី និងផ្លាស់មុខដំណាំ
- ដកដើមដែលមានជម្ងឺរុសទៅដុតចោល

២. អំពីសត្វល្អិតចង្រៃ

មានសត្វល្អិតចង្រៃជាច្រើនប្រភេទដែលស៊ីបំផ្លាញ និងចម្លងរោគ ដូចនេះគេ

ចែកចេញជា ២ ផ្នែកគឺ :

ក. សត្វល្អិត និងភ្នាក់ងារបង្ករោគ

សត្វល្អិតចង្រៃប្រភេទនេះមានច្រើនដូចជា ចៃបែតងជញ្ជក់ស្លឹក មមាច ជញ្ជក់ស្លឹក ខ្នងពពាលតូចៗតែងបង្កឱ្យកើតជម្ងឺរុសច្រើនប្រភេទ ។

ខ. សត្វល្អិតបំផ្លាញផ្លាស់

មានសត្វល្អិតបំផ្លាញជាច្រើនប្រភេទដែលតែងស៊ីស្លឹកផ្កា ផ្លែ និងដើមដូចជា :

- អណ្តើកមានពណ៌លឿង : វាស៊ីត្រួយខ្លីៗ ផ្កាញី និងផ្កាឈ្មោលធ្វើឲ្យថយចុះនូវការលូតលាស់ និងបន្តពូជ ។
- ស្រីងឆ្មៅ : វាជញ្ជក់ស្លឹក និងផ្កា ផ្លែតូចៗធ្វើឱ្យផ្លែលែងធំ ហើយស្អុយលែងលូតលាស់ ។
- រុយទិចផ្លែ : រុយប្រភេទនេះទិចបញ្ចូលពងទៅក្នុងផ្លែធ្វើឱ្យផ្លែរលួយមិនធំបាន
- ដង្កូវកាត់ដើម : ដង្កូវប្រភេទនេះវាកាត់គល់កូនដំណាំខ្លីៗក្នុងវគ្គលូតលាស់ដំបូង

-ដង្កូវចោះផ្លែ : ដង្កូវប្រភេទនេះវាកកេរស៊ីផ្លែ ដើម ស្លឹក គ្រប់វគ្គលូតលាស់

ដំណាំ ។

វិធានការការពារ :

វិធានការតាមបែបជីវសាស្ត្រ:

ត្រូវសំអាតស្មៅក្នុងចំការ ដាំឱ្យមានចន្លោះគុម្ព និងជួរឱ្យបានសមស្របផ្លាស់ប្តូរ មុខដំណាំ ហាលដីឱ្យបានយូរខែ ជ្រើសរើសពូជដែលសមស្របទៅនឹងតំបន់ដាំដុះ ។

វិធានការតាមបែបគីមី :

ត្រូវរោយថ្នាំ Furadan ជុំវិញគល់ អាចយកថ្នាំគីមីលាយទឹកបាញ់ ពេលសត្វ ល្អិតមិនទាន់ពេញវ័យ ។

IV. ការប្រមូលផល

ការប្រមូលផលធ្វើឡើងខុសៗគ្នាទៅតាមប្រភេទពូជ និងតម្រូវការទីផ្សារ ។
ផ្លែល្អៗទំងន់ប្រមូលមុនគេ ។ លក្ខណៈសំគាល់គឺផ្លែល្អៗឡើង ពណ៌ប្រផេះស្រ
អាបំសំបករឹង ត្រូវកាត់ផ្លែល្អៗទាំងទងយកមកទុកលើធ្នើរមិនប៉ះដី ទើបរក្សាបាន
យូរខែ ។ ជាធម្មតាល្អៗក្អែក និងល្អៗព្នងទិន្នផលមធ្យមពី ១៤-១៦ តោន/ហ.ត
ប៉ុន្តែល្អៗទ្រូ និងល្អៗហាបទិន្នផលជាមធ្យមពី ១៨-២២ តោន/ហ.ត ដើម្បីរក្សា
ទុកពូជឱ្យបានល្អ គេបេះផ្លែទុំពេញលក្ខណៈពីដើមដែលគ្មានកើតជម្ងឺ មក រក្សាទុកពី
១០-១៥ ថ្ងៃបន្ទាប់មកពុះផ្លែ ហើយយកគ្រាប់មកលាងទឹកឱ្យស្អាត ដាក់ហាលថ្ងៃ
ឱ្យស្ងួតក្នុងថ្ងៃដំបូង តែ២ថ្ងៃបន្ទាប់មកគេត្រូវហាលគ្រាប់ល្អៗ និង ខ្យល់ស្ងួតមិនឱ្យ
ត្រូវកំដៅថ្ងៃ កាលណាហាលថ្ងៃក្តៅខ្លាំង ធ្វើឱ្យគ្រាប់ល្អៗរក្សាភាពរស់មិនបានយូរ
ខែ ។ បន្ទាប់ពីបានគ្រាប់ហើយ គេត្រូវច្រកនឹងឧបករណ៍ចម្លងកំដៅ និងសំណើម
ព្រមទាំងរក្សាទុកនៅកន្លែងស្ងួតហើយត្រជាក់ធម្មតា ។

